

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **Mgr. M. G. a spol. pre trestný čin skrátenia dane spolupáchateľstvom** podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. na verejnom zasadnutí 8. októbra 2009 v Bratislave prerokoval odvolanie krajského prokurátora a obžalovaných Mgr. M. G., J. G., Ing. L. K., JUDr. J. K. a M. J. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2009, sp. zn. 3 T 5/2004, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa napadnutý rozsudok z r u š u j e** v celom rozsahu.

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa obžalovaní

1/ Mgr. M. G., nar. X., ženatý, súkromný

podnikateľ, trvale bytom H.,

2/ J. G., nar. X., ženatý, nezamestnaný,

trvale bytom M.,

3/ Ing. L. K., nar. X., ženatý, kontrolór, trvale bytom
A.,

4/ JUDr. J. K., nar. X., ženatý, odborný učiteľ,
trvale bytom J.,

5/ Mgr. J. K., nar. X., ženatý, učiteľ, trvale bytom
O.,

6/ M. J., rod. M., nar. X., vydatá,
robotníčka, trvale bytom Š.,

u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e

1/ obžalovaní Mgr. M. G., J. G., JUDr. J. K., Ing. L. K., Mgr. J. K. a M. J.

- spoločným konaním v úmysle skrátiť spotrebnú daň z ropných produktov, nízkosírneho destilátu a odformovacieho oleja v období od 1. januára 1995 do 31. decembra 1996 odkúpili tieto ropné produkty od P., ktoré v prípade špecifického spracovania a nepoužitia ako pohonnej hmoty nepodliehajú spotrebnej dani, a to

obžalovaní Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K.

za firmu M., na základe dodávateľských faktúr č. 512 0000 zo 4. januára 1995, č. 511 0135 z 27. januára 1995, č. 511 0343 z 24. februára 1995, č. 511 0470 z 9. marca 1995, č. 511 0544 z 22. marca 1995, č. 511 0685 z 3. apríla 1995, č. 511 0741 z 5. apríla 1995, č. 511 0800 z 10. mája 1995, č. 511 0902 z 29. apríla 1995, č. 511 1038 z 24. mája 1995, č. 511 1281 z 21. júna 1995, č. 512 5242 z 20. októbra 1995, č. 511 0470 z 9. marca 1995, č. 511 0669 z 27. marca 1995, č. 95 125 242 zo 16. októbra 1995, č. 512 0000 z 3. januára 1995 celkom 302 300 l odformovacieho oleja určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

obžalovaný Ing. L. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 512 0526 zo 7. augusta 1995, č. 951 25413 z 3. novembra 1995, č. 951 15784 z 9. novembra 1995, č. 9612 0546 zo 16. februára 1996, č. 9612 1087 z 26. marca 1996, č. 9612 1949 z 27. mája 1996, č. 9612 5248 z 21. novembra 1996, celkom 797 400 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

obžalovaný JUDr. J. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 96 11 4229 z 26. septembra 1996 a č. 961 14890 z 31. októbra 1996, celkom 320 966 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu a

obžalovaný Mgr. J. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 5120 496 z 12. júla 1995, č. 5120 509 z 21. júla 1995, celkom 113 602 l nízkosírneho destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu.

Uvedené množstvá ropných produktov administratívne nie fakticky odpredali neexistujúcej firme M., a to:

Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K.

za firmu M. faktúrami č. 427/95 z 1. júla 1995, č. 471/95 z 15. augusta 1995, č. 636/95 z 28. decembra 1995 a č. 12/96 z 31. decembra 1996, celkom 302 300 l odformovacieho oleja určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

Ing. L. K.

faktúrami č. 7/95 zo 7. augusta 1995, č. 8/95 z 9. mája 1995, č. 13/95 zo 7. novembra 1995, č. 14/95 z 13. novembra 1995, č. 2/96 z 19. februára 1996, č. 4/96 z 29. marca 1996, č. 4/96 z 29. marca 1996, č. 7/96 z 3. júna 1996, č. 14/96

z 23. novembra 1996, celkom 797 400 l nízkosírneho destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

JUDr. J. K.

na základe faktúr č. 1/96 z 29. septembra 1996 a č.2/96 z 31. októbra 1996, celkom 320 966 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu a

Mgr. J. K.

na základe faktúr nezisteného čísla, celkom 113 602 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu.

Týmto preniesli povinnosť odvedenia spotrebnej dane na neexistujúcu firmu M.. Od tejto neexistujúcej firmy fiktívne odkupovali uvedené množstvá ropných produktov už ako motorovú naftu

obžalovaná M. J.

faktúrami č. 115/96 z 11. júna 1996, č. 111/96 zo 7. júna 1996, č. 108/96 z 5. júna 1996, č. 87/96 zo 4. júla 1996, č. 102/96 zo 17. septembra 1996, č. 136/96 z 30. septembra 1996, č. 141/96 zo 4. októbra 1996, č. 189/96 z 31. októbra 1996, č. 173/96 z 10. októbra 1996, č. 386/96 z 15. novembra 1996, č. 399/96 z 18. novembra 1996, č. 412/96 z 22. novembra 1996, č. 415/96 z 25. novembra 1996, č. 420/96 z 28. novembra 1996, celkom 710 300 l motorovej nafty, ktorú následne fiktívne odkúpila firma M., teda Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K. z firmy M., na základe fiktívne vystavených faktúr od J. M.

č. 1/95 z 3. júla 1995, č. 2/95 z 28. júla 1995, č. 3/95 z 29. júla 1995, č. 4/95 z 30. júla 1995, č. 5/95 z 31. mája 1995, č. 6/95 z 10. augusta 1995, č. 7/95 zo 17. septembra 1995, č. 8/95 zo 17. októbra 1995, č. 9/95 z 3. novembra 1995, č. 10/95 zo 4. novembra 1995, č. 11/95 z 20. novembra 1995, č. 12/95 z 21. decembra 1995, č. 1/96 z 29. januára 1996, č. 2/96 z 20. februára 1996, č. 3/96 zo 4. apríla 1996, celkom 1 260 400 l motorovej nafty a fiktívne vystavených faktúr

obžalovanej M. J.

č. 3/96 z 11. júna 1996, č. 2/96 zo 7. júna 1996, č. 1/96 z 12. júna 1996, č. 4/96 z 22. júla 1996, č. 5/96 zo 17. septembra 1996, č. 6/96 z 30. septembra 1996, č. 7/96 zo 4. októbra 1996, č. 9/96 z 31. októbra 1996, č. 8/96 zo 17. októbra 1996, č. 10/96 z 15. novembra 1996, č. 12/96 z 18. novembra 1996, č. 11/96 z 22. novembra 1996, č. 13/96 z 26. novembra 1996 a č. 14/96 z 28. novembra 1996, 710 300 l motorovej nafty, pričom fiktívne odpredali celkom firme M. 1 970 700 l motorovej nafty.

Ku skutočnému odpredaju odformovacieho oleja firme M. a odkúpeniu motorovej nafty J. M. a M. J. a následne jej odkúpeniu firmou M. nikdy nedošlo, pretože faktúry vystavené na neexistujúcu firmu M., vystavoval vo firme M. M. G., J. G. a J. K. a uvedené produkty predávali ako motorovú naftu a všetci obžalovaní o tejto skutočnosti vedeli. Uvedeným konaním Mgr. M. G., J. G. skrátili spotrebnú daň celkovo vo výške 26 353 800 Sk, Mgr. J. K. vo výške 856 620 Sk, Ing. L. K. vo výške 6 044 220 Sk, JUDr. J. K. vo výške 2 408 400 Sk, J. M. vo výške 9 449 640 Sk, M. J. vo výške 5 327 010 Sk,

2/ obžalovaný Mgr. M. G.

- ako súkromný podnikateľ a konateľ obchodnej spoločnosti M., v daňovom priznaní za rok 1995 do nákladov spoločnosti zaúčtoval faktúru č. 386 zo 6. októbra 1995, účtovný doklad 50 363 v čiastke bez dane z pridanej hodnoty 544 000 Sk a faktúru č. 401 zo dňa 27. októbra 1995, účtovný doklad 50 364 v čiastke bez dane z pridanej hodnoty 480 000 Sk. Obe faktúry mala vystaviť neexistujúca firma M., za sprostredkovanie predaja plechu a sprostredkovateľskú činnosť pri predaji plechu, pričom ku skutočnej realizácii obchodu nikdy nedošlo. Uvedeným konaním skrátil daň z pridanej hodnoty o sumu 256 000 Sk a daň z príjmu právnických osôb o sumu 292 000 Sk, čím celkovo skrátil daň vo výške 548 000 Sk,

3/ obžalovaní Mgr. M. G., J. G. a M. J.

- po predchádzajúcej dohode dňa 5. novembra 1996 vyhotovili fiktívne faktúry č. 415 na nákup zväračky plastov URBAN – Typ AKS 6310 vo fakturovanej sume 1 400 000 Sk, dňa 28. novembra 1996 č. 420 na nákup 1 ks frézy ROTOX – Typ EPA 376 a 1 ks frézy ROTOX – Typ FBO 222 vo fakturovanej sume 1 000 000 Sk, kde ako dodávateľa uviedli neexistujúcu firmu M. v zastúpení osoby P. M., pričom k zdaniteľnému plneniu nikdy nedošlo

a stroje fiktívne na základe faktúry č. 13/96 z 26. novembra 1996 a faktúry č. 14/96 z 28. novembra 1996 odpredala spoločnosti M., čím takto spoločne skrátili daň z príjmu fyzických osôb vo výške 751 734 Sk a daň z pridanej hodnoty za M. J. uplatnený odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe vo výške 448 780,50 Sk, celkovo vo výške 1 200 514,50 Sk,

t e d a

obžalovaný Mgr. M. G. v skutkoch pod bodom 1/ až 3/

- sčasti sám (bod 2/) a sčasti spoločným konaním (body 1/, 3/) vo veľkom rozsahu skrátil daň,

obžalovaný Ing. L. K. v skutku pod bodom 1/

- spoločným konaním skrátil daň vo veľkom rozsahu,

obžalovaní JUDr. J. K. a Mgr. J. K. v skutku pod bodom 1/

- spoločným konaním skrátili daň v značnom rozsahu,

obžalovaní J. G. a M. J. v skutkoch pod bodom 1/ a 3/

- spoločným konaním skrátili daň vo veľkom rozsahu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný Mgr. M. G. v skutkoch pod bodom 1/ až 3/

- pokračovací trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (v bodoch 1/ a 3/) formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.,

obžalovaný Ing. L. K. v skutku v bode 1/

- trestný čin skrátenia dane spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

obžalovaní JUDr. J. K. a Mgr. J. K. v skutku v bode 1/

- trestný čin skrátenia dane spolupáchatel'stvom podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006,

obžalovaní J. G. a M. J. v skutku v bodoch 1/ a 3/

- pokračovací trestný čin skrátenia dane spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaní Mgr. M. G. a J. G. podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody **vo výmere 2 (dvoch) rokov u každého z nich.**

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. **sa** na výkon uloženého trestu obaja obžalovaní **zaradujú do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.**

Obžalovaný Ing. L. K. podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody **vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov,**

obžalovaní JUDr. J. K., Mgr. J. K. podľa § 148 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody **vo výmere 1 (jedného) roka u každého z nich,**

obžalovaná M. J. podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody **vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.**

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu **podmienečne odkladá na skúšobnú dobu**

obžalovanému Ing. L. K. vo výmere 30 (tridsať) mesiacov,

obžalovanému JUDr. J. K. vo výmere 2 (dvoch) rokov,

obžalovanému Mgr. J. K. vo výmere 2 (dvoch) rokov,

obžalovanej M. J. vo výmere 3(troch) rokov.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2009, sp. zn. 3T 5/2004, bol obžalovaný Mgr. M. G. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. (body 1/ až 3/ rozsudku), pričom v skutkoch v bodoch 1/, 3/ rozsudku formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., obžalovaný Ing. L. K. v bode 1/ z trestného činu skrátenia dane spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z., obžalovaní Mgr. J. K. a JUDr. J. K. v bode 1/ trestný čin skrátenia dane spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z., obžalovaní J. G. a M. J. v bodoch 1/, 3/ rozsudku z pokračovacieho trestného činu skrátenia dane spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z., ktorej trestnej činnosti sa podľa zistení krajského súdu dopustili na skutkovom základe, že

1/ obžalovaní Mgr. M. G., J. G., JUDr. J. K., Ing. L. K., Mgr. J. K. a M. J.

- spoločným konaním v úmysle skrátiť spotrebnú daň z ropných produktov, nízkosírneho destilátu a odformovacieho oleja v období od 1. januára 1995 do 31. decembra 1996 odkúpili tieto ropné produkty od P., ktoré v prípade špecifického spracovania a nepoužitia ako pohonnej hmoty nepodliehajú spotrebnej dani, a to

obžalovaní Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K.

za firmu M., na základe dodávateľských faktúr č. 512 0000 zo 4. januára 1995, č. 511 0135 z 27. januára 1995, č. 511 0343 z 24. februára 1995, č. 511 0470 z 9. marca 1995, č. 511 0544 z 22. marca 1995, č. 511 0685 z 3. apríla 1995, č. 511 0741 z 5. apríla 1995, č. 511 0800 z 10. mája 1995, č. 511 0902 z 29. apríla 1995, č. 511 1038 z 24. mája 1995, č. 511 1281 z 21. júna 1995, č. 512 5242 z 20. októbra 1995, č. 511 0470 z 9. marca 1995, č. 511 0669 z 27. marca 1995, č. 95 125 242 zo 16. októbra 1995, č. 512 0000 z 3. januára 1995 celkom 302 300 l odformovacieho oleja určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

obžalovaný Ing. L. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 512 0526 zo 7. augusta 1995, č. 951 25413 z 3. novembra 1995, č. 951 15784 z 9. novembra 1995, č. 9612 0546 zo 16. februára 1996, č. 9612 1087 z 26. marca 1996, č. 9612 1949 z 27. mája 1996, č. 9612 5248 z 21. novembra 1996, celkom 797 400 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

obžalovaný JUDr. J. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 96 11 4229 z 26. septembra 1996 a č. 961 14890 z 31. októbra 1996, celkom 320 966 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu a

obžalovaný Mgr. J. K.

na základe dodávateľských faktúr č. 5120 496 z 12. júla 1995, č. 5120 509 z 21. júla 1995, celkom 113 602 l nízkosírneho destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu.

Uvedené množstvá ropných produktov administratívne nie fakticky odpredali neexistujúcej firme M., a to :

Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K.

za firmu M. faktúrami č. 427/95 z 1. júla 1995, č. 471/95 z 15. augusta 1995, č. 636/95 z 28. januára 1995 a č. 12/96 z 31. októbra 1996, celkom 302 300 l odformovacieho oleja určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

Ing. L. K.

faktúrami č. 7/95 zo 7. augusta 1995, č. 8/95 z 9. mája 1995, č. 13/95 zo 7. novembra 1995, č. 14/95 z 13. novembra 1995, č. 2/96 z 19. februára 1996, č. 4/96 z 29. marca 1996, č.4/96 z 29. marca 1996, č. 7/96 z 3. júna 1996, č. 14/96 z 23. novembra 1996, celkom 797 400 l nízkosírneho destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu,

JUDr. J. K.

na základe faktúr č. 1/96 z 29. septembra 1996 a č.2/96 z 31. októbra 1996, celkom 320 966 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu a

Mgr. J. K.

na základe faktúr nezisteného čísla, celkom 113 602 l nízkosírneho stredného destilátu určeného na špecifické spracovanie a nie ako pohonnú hmotu.

Týmto preniesli povinnosť odvedenia spotrebnej dane na neexistujúcu firmu M.. Od tejto neexistujúcej firmy fiktívne odkupovali uvedené množstvá ropných produktov už ako motorovú naftu

obžalovaná M. J.

faktúrami č. 115/96 z 11. júna 1996, č. 111/96 zo 7. júna 1996, č. 108/96 z 5. júna 1996, č. 87/96 zo 4. júla 1996, č. 102/96 zo 17. septembra 1996, č. 136/96 z 30. septembra 1996, č. 141/96 zo 4. októbra 1996, č. 189/96 z 31. októbra 1996, č. 173/96

z 10. októbra 1996, č. 386/96 z 15. novembra 1996, č. 399/96 z 18. novembra 1996, č. 412/96 z 22. novembra 1996, č. 415/96 z 25. novembra 1996, č. 420/96 z 28. novembra 1996, celkom 710 300 l motorovej nafty, ktorú následne fiktívne odkúpila firma M., teda Mgr. M. G., J. G. a Mgr. J. K. z firmy M., na základe fiktívne vystavených faktúr od J. M.

č. 1/95 z 3. júla 1995, č. 2/95 z 28. júla 1995, č. 3/95 z 29. júla 1995, č. 4/95 z 30. júla 1995, č. 5/95 z 31. júla 1995, č. 6/95 z 10. augusta 1995, č. 7/95 zo 17. septembra 1995, č. 8/95 zo 17. októbra 1995, č. 9/95 z 3. novembra 1995, č. 10/95 zo 4. novembra 1995, č. 11/95 z 20. novembra 1995, č. 12/95 z 21. decembra 1995, č. 1/96 z 29. januára 1996, č. 2/96 z 20. februára 1996, č. 3/96 zo 4. apríla 1996, celkom 1 260 400 l motorovej nafty a fiktívne vystavených faktúr

obžalovanej M. J.

č. 3/96 z 11. júna 1996, č. 2/96 zo 7. júna 1996, č. 1/96 z 12. júna 1996, č. 4/96 z 22. júla 1996, č. 5/96 zo 17. septembra 1996, č. 6/96 z 30. septembra 1996, č. 7/96 zo 4. októbra 1996, č. 9/96 z 31. októbra 1996, č. 8/96 zo 17. októbra 1996, č. 10/96 z 15. novembra 1996, č. 12/96 z 18. novembra 1996, č. 11/96 z 22. novembra 1996, č. 13/96 z 26. novembra 1996 a č. 14/96 z 28. novembra 1996, 710 300 l motorovej nafty, pričom fiktívne odpredali celkom firme M. 1 970 700 l motorovej nafty.

Ku skutočnému odpredaju odformovacieho oleja firme M. a odkúpeniu motorovej nafty J. M. a M. J. a následne jej odkúpeniu firmou M. nikdy nedošlo, pretože faktúry vystavené na neexistujúcu firmu M., vystavoval vo firme M. M. G., J. G. a J. K. a uvedené produkty predávali ako motorovú naftu a všetci obžalovaní o tejto skutočnosti vedeli. Uvedeným konaním Mgr. M. G., J. G. skrátili spotrebnú daň celkovo vo výške 26 353 800 Sk, Mgr. J. K. vo výške 856 620 Sk, Ing. L. K. vo výške 6 044 220 Sk, JUDr. J. K. vo výške 2 408 400 Sk, J. M. vo výške 9 449 640 Sk, M. J. vo výške 5 327 010 Sk,

2/ obžalovaný Mgr. M. G.

- ako súkromný podnikateľ a konateľ obchodnej spoločnosti M. 121, v daňovom priznaní za rok 1995 do nákladov spoločnosti zaúčtoval faktúru č. 386 zo 6. októbra 1995, účtovný doklad 50 363 v čiastke bez dane z pridanej hodnoty 544 000 Sk a faktúru č. 401

zo dňa 27. októbra 1995, účtovný doklad 50 364 v čiastke bez dane z pridanej hodnoty 480 000 Sk. Obe faktúry mala vystaviť neexistujúca firma M., za sprostredkovanie predaja plechu a sprostredkovateľskú činnosť pri predaji plechu, pričom ku skutočnej realizácii obchodu nikdy nedošlo. Uvedeným konaním skrátil daň z pridanej hodnoty o sumu 256 000 Sk a daň z príjmu právnických osôb o sumu 292 000 Sk, čím celkovo skrátil daň vo výške 548 000 Sk,

3/ obžalovaní Mgr. M. G., J. G. a M. J.

- po predchádzajúcej dohode dňa 5. novembra 1996 vyhotovili fiktívne faktúry č. 415 na nákup zväračky plastov URBAN – Typ AKS 6310 vo fakturovanej sume 1 400 000 Sk, dňa 28. novembra 1996 č. 420 na nákup 1 ks frézy ROTOX – Typ EPA 376 a 1 ks frézy ROTOX – Typ FBO 222 vo fakturovanej sume 1 000 000 Sk, kde ako dodávateľa uviedli neexistujúcu firmu M. v zastúpení osoby P. M., pričom k zdaniteľnému plneniu nikdy nedošlo a stroje fiktívne na základe faktúry č. 13/96 z 26. novembra 1996 a faktúry č. 14/96 z 28. novembra 1996 odpredala spoločnosti M., čím takto spoločne skrátili daň z príjmu fyzických osôb vo výške 751 734 Sk a daň z pridanej hodnoty za M. J. uplatnený odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe vo výške 448 780,50 Sk, celkovo vo výške 1 200 514,50 Sk.

Za to bol obžalovanému Mgr. M. G. uložený podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. v spojení s článkom 6 odsek 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 (ďalej len Dohovor), trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, obžalovanému J. G. podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. v spojení s článkom 6 odsek 1 veta prvá Dohovoru trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, obžalovanému Ing. L. K. podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. v spojení s článkom 6 odsek 1 veta prvá Dohovoru trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, obžalovaným JUDr. J. K. a Mgr. J. K. obom podľa § 148 ods. 4, § 40 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. v spojení s článkom 6 odsek 1 veta prvá Dohovoru trest odňatia slobody vo výmere jedného roka u každého z nich a obžalovanej M. J. podľa § 148 ods. 5, § 40 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. v spojení s článkom 6 odsek 1 veta prvá Dohovoru trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. v znení zák. č. 248/1994 Z.z. boli uložené tresty odňatia slobody podmiennečne odložené na skúšobnú dobu obžalovanému Mgr. M. G. vo výmere päť rokov, obžalovanému J. G. na skúšobnú dobu vo výmere štyroch rokov, obžalovanému Ing. L. K. na skúšobnú dobu vo výmere tridsať mesiacov, obžalovaným JUDr. J. K. a Mgr. J. K. na skúšobnú dobu vo výmere dvoch rokov u každého z nich a obžalovanej M. J. na skúšobnú dobu vo výmere troch rokov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní Mgr. M. G., J. G., Ing. L. K., JUDr. J. K., M. J. všetci do viny i trestu a krajský prokurátor do výroku o treste v neprospech všetkých obžalovaných.

Krajský prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a konanie obžalovaných správne právne kvalifikoval. Nesúhlasí však s uloženými trestami. Súdom vymerané tresty nemožno v žiadnom prípade považovať za zákonu zodpovedajúce a smerujúce k splneniu účelu trestu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov. Uložené tresty za skrátenie dane v celkovom rozsahu 26 miliónov Sk nemôžu výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti. Naopak uložené tresty nabádajú k páchaniu daňových trestných činov v miliónových rozsahoch. V konkrétnom prípade stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť je veľmi vysoký vzhľadom na porušený záujem štátu na správnom vymeraní spotrebnej dane a odvedení prostriedkov do štátneho rozpočtu konkrétne sumou 26 miliónov korún, pričom ich nevyrubením utrpela autorita štátu pri daňovej disciplíne daňových subjektov. Ďalej poukázal, že spôsob vykonania činu je charakterizovaný vysokou mierou ľstivosti a uvedením do omylu viacerých subjektov od výrobcov a dodávateľov (P.), prepravcov (Ž.), účtovníkov (B., O. predkladané falošné účtovné doklady k zaúčtovaniu), správcov daní (podvodné konanie vylučovalo podanie daňových priznaní a správne vymeranie dane daňovým úradom) a nakoniec samotní koneční odberatelia „pančovanej“ nafty (družstvá v platobnej neschopnosti). Samotná dĺžka trvania trestného konania v konkrétnom prípade sama o sebe neodôvodňuje zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, preto nepovažuje aplikáciu moderačného ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. za dôvodnú. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste u všetkých obžalovaných a uložiť im tresty odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Obžalovaní Mgr. M. G. a J. G. zahlásili odvolanie proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 946), pričom včas podané odvolanie zdôvodnili písomne prostredníctvom spoločného obhajcu (č.l. 983-985). V dôvodoch svojho odvolania uviedli, že celé trestné stíhanie je založené na fikcii, dohadoch a domnienkach, v konečnom dôsledku ide o vykonštruované obvinenie. V konaní nie je nikto poškodený a nikto si neuplatňuje žiadnu náhradu škody. V priebehu celého konania nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by ich jednoznačne usvedčoval zo žalovaných skutkov. Dvaja spoluobžalovaní J. M. (t.č. už nebohý) a jeho dcéra M. J. v prípravnom konaní vypovedali v ich neprospech, ale na hlavnom pojednávaní svoje výpovede nepotvrdili, obaja využili svoje právo a odmietli vypovedať. Od údajného spáchania žalovaných skutkov uplynulo vyše 15 rokov a počas tejto doby viedli obaja usporiadaný život. Nedopustili sa žiadneho protiprávneho konania, pričom už samotná dĺžka trestného stíhania bola pre nich za uplynulé roky traumou, s ktorou sa len ťažko vyrovnávajú. Postihlo to ich rodiny a deti.

Ďalej uviedli, že nemali vedomosť o neexistujúcej firme M., resp., že táto firma je fiktívna. Dozvedeli sa to až pri daňovej kontrole v roku 1998. Firma M. mala vystavený živnostenský list, ktorého kópiu mali vo vlastnej firme. V tom čase nebolo možné zistiť, či táto firma je fiktívna alebo nie. Ich firma M. si riadne plnila daňové povinnosti, čo nikdy nespochybnil ani daňový úrad, a to ani pri daňových kontrolách. Ich firma odkupovala od P. naftu a odformovací olej, nikdy neodoberala nízkosírny destilát ani ho nepredávala. Nikdy nemiešali ropné produkty s motorovou naftou a nemali žiadne reklamácie na kvalitu dodanej nafty. Pečiatka, ktorá mala byť videná, nie je žiadnym dôkazom, ktorý by ich usvedčoval zo žalovaných skutkov. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oboch oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný Ing. L. K. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 1002-1003), ktoré podal prostredníctvom obhajcu uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa nestotožňuje, pričom sa odvolával na záverečnú reč obhajcu. Poukázal, že trestné konanie je založené na zásadách objektívnej stránky žalovaného trestného činu a v konečnom dôsledku príčinnej súvislosti (kauzálny nexus). Vykonaným vyšetrovaním ani dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že sa dopustil žalovaného trestného činu. V priebehu jeho podnikania bolo u neho vykonaných niekoľko daňových kontrol a nikdy nezistili žiadne nedostatky. Samotné zistenie, že firma „M.“ neexistuje, nemôže byť dôvodom pre uznanie jeho viny

a odsúdenia. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaný JUDr. J. K. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 988-990), ktoré podal prostredníctvom obhajcu uviedol, že koncom roka 1996 vykonával podnikateľskú činnosť na základe povolenia, pričom v súlade so zákonmi vykonal dve transakcie s firmou M. z L. , pri ktorých zobchodoval kúpu a predaj nízkosírneho stredného destilátu. Nedopustil sa pritom žiadneho porušenia platných predpisov. Príslušným vyšetrovacím orgánom predložil všetky doklady a poskytol relevantné informácie. Nízkosírny destilát kúpil s tým, že nebude použitý ako palivo a taktiež ho takto odpredal, čo je výslovne uvedené v jeho dokladoch. Tiež predložil doklady, ktorými D. potvrdil, že ku dňu 23. apríla 2003 za zdaňovacie obdobie rokov 1995-2002 nevykazoval na dani z príjmov fyzických osôb a na dani z pridanej hodnoty žiadne daňové nedoplatky. V priebehu konania žiadny svedok jeho viny nepotvrdil a neboli produkované ani iné dôkazy o jeho vine. V tejto súvislosti poukázal na znalecký posudok z odboru písomznalectva, ktorý nepotvrdil, že by podpisoval niektoré doklady. Ďalší znalecký posudok z odboru účtovníctva len administratívne spočítal čísla, ktoré vyplynuli z obchodnej činnosti s tým, že koľko mala byť odvedená daň, keby sa skutok stal tak, ako je žalovaný. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaná M. J. v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 999-1000), ktoré podala prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že nesúhlasí s rozsudkom. O nelegálnosti obchodu nevedela, len pokračovala v tom, čo začal jej otec. Sama bola uvedená do omylu, preto nemohla naplniť subjektívnu stránku žalovaného trestného činu. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby bola v celom rozsahu oslobodená spod obžaloby.

Zástupkyňa generálneho prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomných dôvodov odvolania. Navrhla odvolaniu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k všetkým obžalovaným a uložiť im tresty odňatia slobody nepodmienečne v rámci zákonnej trestnej sadzby diferencovane v závislosti od výšky spôsobenej škody. Odvolania obžalovaných navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaní Mgr. M. G., J. G., Ing. L. K., JUDr. J. K., Mgr. J. K. a M. J. sa verejného zasadnutia nezúčastnili, hoci boli o termíne verejného zasadnutia riadne a včas vyrozumení. Prítomní obhajcovia ich neúčasť žiadali ospravedlniť s tým, že obžalovaní požiadali, aby sa verejné zasadnutie konalo v ich neprítomnosti. Keďže zákonné podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia boli splnené, Najvyšší súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaných.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) účinného od 1. januára 2006, podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. podľa zák. č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, po zistení, že neprichádza v úvahu rozhodnutie podľa § 253, preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a zistil, že odvolanie krajského prokurátora i obžalovaných bolo čiastočne dôvodné.

Hneď úvodom je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa na súde prvého stupňa postupovalo podľa ustanovení vyššie uvedeného Trestného poriadku. V konaní pred súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo na možnosť uplatnenia práva obžalovaných na obhajobu. Zákomom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. vykonal súd prvého stupňa všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných podaná, vrátane posúdenia ich obhajobných tvrdení.

Vykonané dôkazy súd prvého stupňa vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por. V rámci hodnotenia dôkazov veľmi starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaných a so všetkými dôkazmi sa vyrovnal spôsobom, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu vyžadovanom ustanovením § 125 Tr. por., preto ani Najvyšší súd nemal dôvod pochybovať o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Tieto plne zodpovedajú výsledkom dokazovania

vykonaného v priebehu hlavného pojednávania, a preto v otázke skutkových zistení Najvyšší súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Vzhľadom k tomu ani Najvyšší súd nemal žiadnych pochybností o tom, že skutky sa stali tak ako boli ustálené v napadnutom rozsudku. V tomto smere Najvyšší súd poukazuje najmä na listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, znalecké posudky z odboru účtovníctva a daňovníctva a písomznalectva ako aj výpovede obžalovaných J. M., M. J. z prípravného konania. V neposlednom rade sú tu svedecké výpovede, ktoré nadväzujú na zadovážené listinné dôkazy. Námietky obžalovaných Mgr. M. G. a J. G. preto nie sú dôvodné. Obžalovaní J. M. i jeho dcéra M. J. síce využili na hlavnom pojednávaní svoje zákonné právo a odmietli vypovedať. V prípravnom konaní však boli riadne zákonným spôsobom o svojich právach poučení a k veci vypovedali. Ich výpovede boli potom na hlavnom pojednávaní v zmysle § 207 ods. 2 Tr. por. prečítané, rovnako boli prečítané protokoly o konfrontácii, v neposlednom rade obžalovaných usvedčuje i výpoveď spoluobžalovaného Mgr. J. K. z prípravného konania (č.l. 486 a 488 zv. č. 4).

Z uvedených dôkazov je nesporné, že v bode 1/ rozsudku obžalovaní JUDr. K., Mgr. K., Ing. K., ako aj obžalovaní Mgr. M. G. a J. G. (títo prostredníctvom firmy M.), nakupovali v rozhodnom období rokov 1995 až 1996 od P. nízkosírny destilát a odformovací olej, ktoré produkty nepodliehali spotrebnej dani v prípade, že neboli použité ako pohonné hmoty. Z toho dôvodu obžalovaní pri kúpe podpisovali prehlásenia, že tieto produkty na iné účely, než na ktoré boli určené, nebudú použité. V opačnom prípade by ich kúpa produktov vyšla rovnako ako motorová nafta. Práve preto bolo potrebné do celého obchodu pribrať ďalšiu firmu v danom prípade fiktívnu firmu M., kde sa administratívnym spôsobom zmenili tieto ropné produkty na motorovú naftu. Takto "získanú" motorovú naftu nakupovala firma M. potom prostredníctvom obžalovaných J. M. (už nebohý) a jeho dcéry M. J.. Znovu došlo iba k administratívnemu predaju, čo obaja potvrdili vo svojich výpovediach. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že títo dvaja obžalovaní neboli na tom finančne tak dobre, aby mohli v hotovosti nakupovať také množstvo motorovej nafty. Následne už firma M., odpredávala tieto ropné produkty ako motorovú naftu konečným odberateľom najmä poľnohospodárskym družstvám. Čo sa týka obrany obžalovaných, že v rozhodnom období boli u nich vykonané daňové kontroly, ktoré nezistili žiadne nezrovnalosti, k tomu je potrebné uviesť iba toľko, že tieto kontroly ani nemohli nič zistiť. Práve k tomu slúžila fiktívna firma M.. Neexistencia

uvedenej firmy bola zistená náhodne pri daňovej kontrole u obžalovaných J. M. a M. J.. Uvedená skutočnosť vyplýva zo správy živnostenského oddelenia OÚ L. (č.l. 1286/zv.9), podľa ktorej podnikateľský subjekt s obchodným menom M., IČO X. nie je na živnostenskom úrade registrovaný. Keďže uvedená firma neexistovala, nemohli potom obžalovaní s touto firmou obchodovať. Všetky obchodné transakcie sa udiali administratívnym spôsobom v priestoroch firmy M. s.r.o. B., čo potvrdili obžalovaní J. M. a M. J.. Uvedeným výpovediam ani Najvyšší súd nemal dôvod neveriť. Skrátka celá činnosť obžalovaných vyšla najavo až po zistení, že firma M. neexistuje.

Rovnako bolo nesporne preukázané, že v bode 2/ rozsudku obžalovaný Mgr. M. G. v daňovom priznaní za rok 1995 zaúčtoval do nákladov spoločnosti faktúry znovu vystavené neexistujúcou firmou M., ktorú skutočnosť potvrdili svedkyne Ing. J. S. a M. K., ktoré vykonávali daňovú kontrolu vo firme obžalovaného a zistili skrátenie dane. Obžalovaného znovu usvedčujú zadovážené listinné dôkazy, ako aj výpovede svedkov Ing. J. S. a Mgr. V. Š., ktorí o dodávke plechu s obžalovaným nejednali a spochybnili pravosť objednávky.

Napokon podľa Najvyššieho súdu bolo preukázané i konanie obžalovaných v bode 3/ rozsudku. Znovu malo ísť o nákup strojov od neexistujúcej firmy M., pričom samotná obžalovaná potvrdila, že nič neobjednávala ani nekupovala, iba podpisovala už spoluobžalovanými vyhotovené doklady.

Čo sa týka právnej kvalifikácie konania obžalovaných Najvyšší súd zistil, že zo strany súdu prvého stupňa došlo k pochybeniu, keď ich konanie bolo posúdené podľa Trestného zákona v znení zák. č. 248/1994 Z.z.

V posudzovanej veci ide o skutky spáchané ešte v roku 1996 preto bolo potrebné z hľadiska časovej pôsobnosti skúmať, ktorý zákon je pre obžalovaných priaznivejší. Časová pôsobnosť v súčasnej dobe je upravená v ustanovení § 2 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Trestný zákon č. 140/1961Zb. v znení použitom súdom prvého stupňa upravuje časovú pôsobnosť v ustanovení § 16 ods. 1, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona

účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

V posudzovanej veci Najvyšší súd dospel k záveru, že pre obžalovaných je priaznivejší Trestný zákon účinný do 1. januára 2006. V prípade trestných činov majetkovej povahy, okrem trestných sadziieb, ďalším kritériom pre posúdenie priaznivejšieho zákona v zmysle § 16 ods. 1 je i výška spôsobenej škody, ktorá je nielen kvalifikačným kritériom pri právnom posudzovaní protispoločenského konania obžalovaného, ale je tiež jedným z kritérií určujúcich stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného v zmysle § 3 ods. 4 Tr. zák. Tieto hľadiská sa použijú rovnako u trestných činov daňových na určenie rozsahu činu.

Podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sa pri určovaní výšky škody resp. rozsahu činu vychádza z výšky minimálnej mzdy. V roku 1996 bola výška minimálnej mzdy určená zákonom Národnej rady Slovenskej republiky z 21. marca 1996 č. 90/1996 Z.z. účinného od 01. apríla 1996 sumou 2 700 Sk. Škoda veľkého rozsahu v čase spáchania skutkov predstavovala 500 násobok minimálnej mzdy, čo bolo 1 350 000 Sk, značnou škodou sa rozumel 100 násobok minimálnej mzdy, čo bolo 270 000 Sk. Trestný zákon v znení účinnom v čase spáchania skutkov pri trestnom čine skrátene dane podľa § 148 v odseku 4 Tr. zák. stanovil trest odňatia slobody od troch do 10 rokov, páchatel'ovi tohto trestného činu podľa odseku 5 bolo možné uložiť trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov.

Podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sa škodou veľkého rozsahu (teda aj rozsahom činu) rozumie škoda dosahujúca sumu 3 800 000 Sk, škodou značnou bola škoda dosahujúca sumu 760 000 Sk. Vychádzalo sa z výšky minimálnej mzdy, ktorá bola v tom čase stanovená sumou 7 600 Sk. Nariadením vlády Slovenskej republiky z 28. septembra 2006 č. 540/2006 účinného od 1. októbra 2006. Páchatel'ovi trestného činu skrátene dane podľa odseku 4 bolo možné uložiť trest odňatia slobody od troch do desať rokov a páchatel'ovi podľa odseku 5 citovaného zákona trest odňatia slobody od päť do dvanásť rokov. Trestné sadzby sa teda nezmenili, zmenila sa však výška škody, resp. rozsahu činu. Z uvedeného potom vyplýva, že Trestný zákon v znení účinnom do 1. januára 2006 je pre všetkých obžalovaných ako celok priaznivejší, a preto mal súd prvého stupňa postupovať podľa tohto zákona.

Pochybenie súdu prvého stupňa Najvyšší súd napravil a konanie obžalovaného Mgr. J. G. v bodoch 1/ až 3/ rozsudku právne kvalifikoval ako pokračovací trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 (body 1/ a 3/), konanie obžalovaného J. G. a M. J. v bodoch 1/ a 3/ rozsudku kvalifikoval ako pokračovací trestný čin skrátenia dane spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., konanie obžalovaného Ing. L. K. v bode 1/ ako trestný čin skrátenia dane spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a konanie obžalovaných JUDr. J. K. a Mgr. J. K. v bode 1/ rozsudku ako trestný čin skrátenia dane spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., u všetkých formou priameho úmyslu v zmysle § 4 písm. a/ Tr. zák., pretože nakupovali vo veľkom množstve ropné produkty, ktoré nepodliehali spotrebnej dani v úmysle tieto administratívne preniesť na neexistujúcu firmu, aby sa tak vyhli daňovej povinnosti, pričom v skutočnosti tieto produkty dodávali firme M., ktorá ich predávala už ako motorovú naftu a takýmto konaním zamedzili vyrubeniu spotrebnej dane, čím skrátili daň vo veľkom rozsahu a obžalovaní JUDr. J. K. a Mgr. J. K. v značnom rozsahu. Okrem toho obžalovaný Mgr. M. G. v bode 2/ predstieral zdaniateľné plnenie, ktoré však nebolo uskutočnené v snahe uplatniť si na daňovom úrade odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe a daň z príjmu právnických osôb a v bode 3/ obžalovaní Mgr. M. G., J. G. a M. J. fingovanými dokladmi sa snažili skrátiť daň z pridanej hodnoty a daň z príjmu fyzických osôb.

Najvyšší súd v rámci revízneho princípu preskúmal aj výroky o trestoch, ktoré boli obžalovaným uložené a dospel k záveru, že zo strany súdu prvého stupňa došlo k pochybeniu pri ukladaní trestu vo vzťahu k obžalovaným Mgr. M. G. a J. G.. Tresty uložené týmto dvom obžalovaným považuje aj Najvyšší súd za príliš mierne. Tresty v ich prípade boli uložené v rozpore s ustanoveniami § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. zák. účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 Tr. zák.), na možnosť

nápravy a pomery páchatel'a. Ak súd prijme záruku za nápravu páchatel'a, vezme do úvahy tiež výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol a uloží trest so zreteľom na túto okolnosť.

Na druhej strane aj Najvyšší súd dospel k záveru, že v posudzovanej veci tresty odňatia slobody uložené v rámci základnej trestnej sadzby by boli pre všetkých obžalovaných neprimerane prísne. Preto podľa názoru Najvyššieho súdu postupoval súd prvého stupňa správne, keď u všetkých obžalovaných aplikoval zmierňovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. Treba si uvedomiť, že skutky sa stali ešte v roku 1996, pričom trestné stíhanie obžalovaných bolo začaté ešte v roku 2000. Ostatná obžaloba bola podaná 29. apríla 2004, pričom sa vo veci takmer dva roky nekonalo. Konat' o obžalobe fakticky začal súd prvého stupňa až v roku 2007 a vo veci rozhodol až po dvoch rokoch konania napadnutým rozsudkom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní musia (okrem iného) trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a musia dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov. Prerokovanie veci v primeranej lehote požaduje aj Európsky dohovor o ľudských právach (čl. 6 ods. 1), ku ktorému taktiež pristúpila Slovenská republika.

Z toho dôvodu vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku v prípade obžalovaných takmer po trinástich rokoch (bez ich zavinenia) nemožno ani podľa názoru Najvyššieho súdu považovať za konanie bez priet'ahov a konaním v primeranej lehote. Preto tresty odňatia slobody vymerané v rámci zákonnej trestnej sadzby vzhľadom na dĺžku času, ktorý uplynul od spáchania skutku a celkovú dĺžku trestného konania, by boli v prípade obžalovaných neprimerane prísne.

Podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Pri ukladaní trestu Najvyšší súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej nemožno znížiť trest odňatia slobody z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu.

Uvedená súdna prax mala na zreteli predovšetkým tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením. Pod okolnosťami prípadu podľa Najvyššieho súdu treba rozumieť nielen okolnosti činu, ale aj ďalšie okolnosti, ktoré nemajú súvislosť len so samotným skutkom a jeho právnym posúdením, ale aj s jeho prerokúvaním podľa ustanovení Trestného poriadku a dĺžkou konania.

V posudzovanej veci sa vyskytli také okolnosti spočívajúce v prieťahoch konaní, ktoré neboli zavinené obžalovanými, preto uloženie trestu v rámci základnej trestnej sadzby, ako požadoval prokurátor, by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne.

V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že účel trestu je v Trestnom zákone vymedzený tak, aby spolu so splnením účelu Trestného zákona a Trestného poriadku (§ 1 Tr. zák. a § 1 Tr. por.) včasným odhalením a postihom páchatel'ov zamedzil im v páchaní trestnej činnosti a ochránil pred páchatel'mi trestnej činnosti ostatných občanov.

Všetci obžalovaní pred spáchaním skutku ako aj po jeho spáchaní viedli už riadny život. Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd pri ukladaní trestu použil u všetkých obžalovaných zmierňovacie ustanovenie a tresty ukladal za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaným Mgr. M. G. a J. G. uložil podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. tresty odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Na rozdiel od súdu prvého stupňa Najvyšší súd dospel k záveru, že podmienený odklad výkonu uloženého trestu v ich prípade neprichádza do úvahy. Obaja totiž svojím konaním ukrátili štátny rozpočet o sumu 26 miliónov Sk. Treba si totiž uvedomiť, že platením daní ciel a poplatkov sa zabezpečujú príjmy štátneho rozpočtu, z ktorých prostriedkov sa potom zabezpečuje riadny a bezproblémový chod všetkých funkcií štátu.

Ustanovenie § 62 ods. 1 Tr. zák. taxatívne vymenúva obzvlášť závažné úmyselné trestné činy, medzi ktoré bol zaradený aj trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 5 Tr. zák., pričom páchatelia trestných činov uvedených v tomto ustanovení sa spravidla na výkon uloženého trestu zaraďujú do tretej najprísnejšej nápravno výchovnej skupiny. Obaja

obžalovaní pred spáchaním skutku viedli riadny život, súdne trestaní neboli, preto podľa názoru Najvyššieho súdu nie je potrebné pôsobiť na ich prevýchovu výkonom trestu v tejto najprísnejšej skupine. Nejedná sa o osoby, ktoré by boli zvlášť narušené, preto obaja obžalovaní boli na výkon trestu v súlade s ustanovením § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradení do prvej najmiernejšej nápravnovýchovnej skupiny. Pri tomto zaradení bude možno najúčinnšie pôsobiť na ich prevýchovu.

Čo sa týka obžalovaných Ing. L. K., JUDr. J. K., Mgr. J. K. a M. J., Najvyšší súd výmeru trestu ponechal bez zmeny. V ich prípade si plne osvojil dôvody uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Tresty sú primerané stupňu nebezpečnosti ich činu, pričom bola zohľadnená miera zavinenia jednotlivých obžalovaných. Zákonu zodpovedá i dĺžka skúšobnej doby, na ktorú im bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený.

Z uvedených dôvodov potom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. októbra 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová